

СТАН СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО СЕКТОРУ В ІТАЛІЇ

Італія має високопродуктивний аграрний сектор. У ньому зайнято 5,6% населення. Продовольством країна задовольняє свої потреби на 75%. У сільському господарстві поширена орендна форма господарювання. Для потреб сільського господарства використовується 46,3% землі, половина яких - рілля (23,2% від загального земельного фонду). Вся земля знаходиться в приватній власності [1].

Сільське господарство є одним з ключових галузей економіки Італії, на нього припадає близько 2,1% ВВП. Сільське господарство Італії є типовим для північного і південного поділу праці в межах Європейського Союзу. Північна частина Італії виробляє в основному зерно, сою, м'ясо і молочну продукцію, а південь спеціалізується на фруктах, овочах, оливковій олії, вини і твердої пшениці. Більшість господарств невеликі, середній розмір - одинадцять гектарів. Італія є одним з найбільших сільськогосподарських виробників і переробників продуктів харчування в ЄС [1].

Сільське господарство в Італії історично було важливим сектором як для культури, так і для економіки. Однак за останні п'ять десятиліть структура системи сільського господарства зазнала глибоких змін. Проблема аграрного півдня Італії зародилася ще дуже давно, коли країна тільки об'єднувалася, і до сих пір актуальна. На даний час Італія є третьою країною в Європі з виробництва сільськогосподарської продукції і першою країною в Європі з виробництва і експорту органічної продукції. Але в той же час італійський сільськогосподарський сектор стикається зі складними тенденціями і відсутністю бачення його розвитку з боку уряду. У цій ситуації існує загроза існуванню дрібних фермерів [1].

Згідно з національним статистичному агентству Італії «ІСТАТ», в цілому, використання сільськогосподарських земель поділяється на чотири типи: польові культури, лісові культури, пасовища та лісове господарство. 75% італійських ферм

спеціалізуються на вирощуванні сільськогосподарських культур: 21,3% на оливках; 12,2% в зернових, олійних і білкових культурах, 9,9% виноградарств, 10,5% займалися змішаним землеробством, а 10,4% займалися польовим землеробством [2]. Якщо розглядати динаміку в довгостроковій перспективі, то частка сільського господарства у ВВП Італії в 2018 р. становила 2,2%, в той час як в 1995 р. вона становила 3,3% [2].

За період з 2010 по 2019 рік кількість ферм скоротилася приблизно на третину: в даний час в Італії налічується 1 620 844 сільськогосподарських і тваринницьких ферм. Зменшення кількості ферм охопило всі регіони рівномірно і в основному торкнулося господарства малого і середнього розміру (менше 30 га) [3].

У 2019 обсяг сільськогосподарського виробництва скоротився на 1,3%. Валова додана вартість у базисних цінах скоротилася на 2,7% за обсягом, а витрати праці знизилися на 0,1%. Однак, в 2019 році зайнятість в секторах сільського господарства, лісівництва та рибальства, виміряна в одиницях праці (АВП), збільшилася на 0,7% в порівнянні з попереднім роком, що склало 2,5% зростання зайнятості. Доходи від зайнятості в сільському, лісовому і рибному господарстві збільшилися на 4,2% [3].

Виробництво сільськогосподарської продукції скоротилося в усіх областях, за винятком Північної, зі збільшенням на 3,4% на північному сході і на 1,4% в північно-західному районах. Найбільше зниження відмічено на Півдні (-4,6%), на островах (-3,2%) і в центрі (-1,3%). З більш ніж 30 млрд. євро по валовій доданій вартості, в 2018 році Італія була першою країною ЄС в сільському господарстві. В цілому, в 28 країнах ЄС показник сільськогосподарського доходу в 2018 році знизився [4].

На даний момент основною проблемою даної галузі в Італії експерти називають дрібний характер господарств (в середньому 2,9 чол.), Що веде до обмеження в можливості залучення інвестицій та експорту своєї продукції.

Однак, результати в сільськогосподарській галузі могли б бути набагато гірше, якби не діяли спеціальні заходи підтримки аграріїв. Зокрема, в рамках здійснення семирічної програми розвитку сільськогосподарського сектора Італії на період 2014- 2020 рр. передбачено виділення коштів з різних джерел в розмірі 52 млрд. євро. 27 млрд. євро (близько 4 млрд. євро щорічно) виділяється від ЄС, в основному, з Європейського фонду сільськогосподарського розвитку та Фонду розвитку рибальства. Це допомога першого рівня, яка передбачає пряме субсидування сільгоспвиробників країни [5].

Докладні дані останнього сільськогосподарського перепису, що були опубліковані в липні 2019 року, показали, що за останнє десятиліття в сільському господарстві Італії відбулися глибокі зміни - особливо в плані структури та управління. Ці зміни обумовлені розвитком країни, а також тенденціями в ЄС. На даний час сільське господарство Італії перебуває не в кращому стані, але фінансова підтримка з боку держави допомагає відновити цю галузь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Status of Agricultural Land Market Regulation in Europe: Policies and Instruments. AEIAR. 2016. p.33-34. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.aeiar.eu/wp-content/uploads/2016/04/Land-market-regulation_policies-and-instruments-v-def2.pdf
2. Trend of the agricultural economy // Istat, 14.05.2019. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.istat.it/en/archivio/230673>
3. Preliminary estimate of the economic accounts of agriculture. // Istat, 13.02.2020. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.istat.it/en/archivio/238568>
4. Italian Review of Agricultural Economics. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.crea.gov.it/en/web/politiche-e-bioeconomia/riviste-del-centro>
5. Italian agriculture in figures 2017. CREA - Centro di ricerca Politiche e Bioeconomia, 2017: [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.crea.gov.it/documents/68457/0/Itaconta+2017_+ING_DEF_WEB2.pdf/1218e51d-0bf5-03d0-3089-0a56af2e26d5?t=1559117850834